

ТАЄМНА КРАЇНА

Мій тато герой. Я знаю, мама теж так вважає, тільки чомусь дуже плаче та сумує, коли я згадую про нього. Але я впевнений, одного дня він повернеться, і тоді мама перестане плакати, а буде тільки радіти й веселитися. І все у нас знову стане добре.

Я давно не бачив тата, від минулого Різдва, бо він у Задвериндії. Це така країна за дверима нашої комірчини. Він сам мені про неї розповів. Ось як це сталося.

Якось минулих різдвяних свят ми гралися з ним у хованки. Саме була татова черга ховатися. Признаюся, хоч так робити не можна, але я одним оком підгледів, як він шаснув за двері комірчини. Та коли я полічив до двадцяти — насправді я вже вмію лічити до ста, але в хованках це не потрібно — і зазирнув у комірчину, тата там не було. Я шукав його по всій квартирі: у шафі, у ванній, під ліжком, за шторою та навіть у холодильнику — його ніде не було. Коли я вже втомився та закричав, що здаюся, тато вийшов із комірчини. Я дуже здивувався. А потім трохи подумав і здогадався, де він був. Тоді я так і запитав його:

МОЛОКО

5
~
~
~

~
~
~
~

Галина Манів

— Ти що, був у Задвериндії?

Тепер уже прийшла черга татові дивуватися. Він трохи покліпав очима та й каже:

— Звідки ти знаєш?

— Здогадався, — відповідаю. — Розкажуй, як там?

Тато зітхнув і сказав:

— Не дуже. Все б чудово — країна чарівна, красива, і мешканці добрі, — якби не Змій. Дійшло до того, що він заборонив святкувати Різдво.

— Як так? Як можна не святкувати найкраще свято у світі? — обурився я. — І що, всі його так просто й послухалися?

Тато знову зітхнув і похитав головою.

— Ні, не просто. Мешканці цієї країни підкорилися Змієві, бо дуже його бояться. Він надзвичайно сильний і злий. А всіх

сміливців, які намагалися його здолати, Змій перетворив на камінь.

— Невже в Задвериндії зовсім не залишилося сміливців? Невже ніхто не допоможе її мешканцям і вони більше ніколи не святкуватимуть Різдва? Невже зло переможе? — схвилювався я і додав: — Ех, якби я був великий і сильний, як ти, то обов'язково пішов би воювати зі Змієм.

Сказав я це собі на біду, бо тато взяв мої слова до серця та пішов воювати зі Змієм. Але це сталося потім. А того дня, коли ми гралися з ним у хованки, він геть усе розповів мені про Задвериндію.

Ти що, був у Задвериндії?

